CRONICA SPORTURILOR

FOOT-BALL

VENUS ALINIAZĂ O FORMAŢIE NOUĂ IMPOTRIVA UNIRII TRICOLOR

Partida se joacă pe arena din Splaiul Independenţei

Întâlnirea dintre Venus şi Unirea Tricolor stârneşte un interes crescând în marele public. Jocul este aşteptat cu nerăbdare, întrucât este cunoscută rivalitatea care există între cele două echipe. Este dealtfel destul să amintim că în campionatul trecut deşi pe „hârtie" nu aveau nici o şansă, „oborenii" au învins pe campioni chiar pe terenul lor, spre a ne putea da seama că întâlnirea de mâine nu poate fi considerată dinainte jucată.

Pregătirile intense pe care le-au făcut cele două echipe, ilustrează mai bine interesul pe care-l acordă ambele tabere jocului oficial.

VENUS ALINIAZA O FORMAŢIE MODIFICATA

Campionii naţionali şi-au încheiat eri după amiază pregătirile. După antrenamentul de condiţie fizică a urmat un joc la două porţi cu Luceafărul. Cu această ocazie s'a putut verifica forma jucătorilor, şi s'a hotărît asupra echipei pe care o vor alinia împotriva Unirii Tricolor, ţinând seamă de valoarea adversarului, Venus va arunca în luptă o formaţie nouă şi puternică. Astfel Sfera îşi va relua locul de fundaş, iar Orza va reintra pe aripa dreaptă. Deasemenea în postul de mijlocaş centru va juca Mircea Popescu.

Iată formaţia completă care o va alinia Venus, în partida de mâine:

DAVID, SFERA, NEGRESCU, BANDRABUR, POPESCU, LUPAŞ, ORZA, PLOEŞTEANU, HUMIS, IORDACHE şi ENE

Este după cum se vede o formaţie puternică, în măsură să facă faţă oricărui adversar.

PARTIDA SE JOACA LA VENUS

Întâlnirea fusese iniţial programată pe arena din faţa gării de Est. Intrucât însă până mâine nu vor putea fi instalate tribunele de metal şi deci publicul numeros ce va asista cu siguranţă la joc, nu va avea unde fi adăpostit, s'a hotărît ca partida să se desfăşoare pe terenul Venus începând dela ora 16. In deschidere se vor întâlni în joc oficial juniorii Unirii Tricolor cu cei ai S.T.B.-ului.

PE ARENA GIULEŞTI

RIPENSIA JOACĂ IN CAMPANIA RAPIDULUI

Feroviarii şi-au alcătuit formaţia

In cadrul celei de a treia etapă divizionară se dispută Duminică în Capitală un singur joc şi anume cel dintre Rapid şi Ripensia. Intâlnirea aceasta nu mai are nevoie de nici un fel de prezentare, întrucât ea este mai mult decât interesantă. Aceasta mai ales în momentul de faţă, când feroviarii bucureşteni deţin o formă excelentă, iar Ripensia este într'o revenire excepţională. Intr'adevăr timişorenii, au învins până acum în ambele jocuri oficiale pe care le-au susţinut.

RAPID A FACUT JOI ANTRENAMENT

Rapid şi-a propus să cucerească în acest an titlul suprem, pe care nu l-a obţinut încă niciodată. Pentru a-şi asigura cât mai multe puncte în clasament, feroviarii au nevoie Duminică de o victorie. Dat fiind că Ripensia deţine o formă bună, verificată în întâlnirile anterioare, bucureştenii au făcut ieri un antrenament riguros în compania formaţiei Turda.

Rapid a încercat mai multe formule de echipă, care au dat deplină satisfacţie, întrucât toţi jucători deţin o formă bună.

FORMAŢIA PENTRU INTALNIREA CU RIPENSIA

Ţinând seama de greutatea întâlnirii cu Ripensia. Auer antrenorul feroviarilor bucureşteni a alcătuit următoarea echipă:

Petrică Rădulescu, Slivăţ, Lengheriu, Vintilă, Răşinaru, Moldoveanu, Sinoş, Simko, Baratky, Gavrilescu şi Bogdan.

Este o formaţie puternică şi în care conducerea are deplină încredere. In orice caz jocul de Duminică se anunţă extrem de interesant şi disputat, victoria putând reveni la fel de bine oricăreia dintre echipe.

ATLETISM

Sâmbătă pe A. N. E. F. încep campionatele naţionale de juniori

Sâmbătă pe stadionul A.N.E.F. începând dela ora 15 încep concursurile primei zile ale campionatelor naţionale de juniori.

La această magnifică întrecere cu caracter naţional îşi vor da întâlnire cei mai talentaţi tineri din toată ţara, reuniunea având menirea să ne arate în ce măsură poate conta pe viitorii seniori de mâine.

Pregătirile ce s'au dus până acum în toate taberile de juniori ne lasă să întrevedem campionatelor de anul acesta un succes sportiv din cele mai complete.

PESTE 100 DE CONCURENŢI

Din înscrierile ce s'au primit la Federaţia Română de Atletism, s'a totalizat impresionanta cifră de peste 100 de participanţi.

Este o cifră care demonstrează deajuns importanţa cu care sunt privite aceste campionate de juniorii noştri.

Pe de altă parte faptul că Sâmbătă şi Duminică vor încrucişa armele cei mai buni juniori din ţară, ne îndreptăţeşte să sperăm în divizionarea unor mari lupte pentru cucerirea preţiosului titlu de campion naţional.

PROGRAMUL CAMPIONATELOR

SAMBATA 26 SEPTEMBRIE

Ora 15. Deschiderea campionatelor.
Ora 15.30. 100 metri serii.
Ora 15.45. Geutate.
Ora 16.15. 110 m. garduri serii.
Ora 16.45. 800 m. plat.
Ora 17.00. 100 semifinale.
Ora 17.20. Înălţime.
Ora 17.50. 110 m. garduri finale.
Ora 18.10. 100 m. finala.
Ora 18.20. 800 m. finala.
Ora 18.30. 4—100 m. stafeta.

DUMINICA 29 SEPTEMBRIE

Ora 9.00. 400 m. garduri serii.
Ora 9.20. 200 m. serii.
Ora 9.45. 1500 m. serii.
Ora 10.00. Săritura lungime.
Ora 10.30. 200 m. semifinala.
Ora 10.45. 400 m. garduri finala.
Ora 11.00. Suliţă.
Ora 11.30. 200 m. finala.
Ora 11.45. 1500 m.

DUPA AMIAZĂ

Ora [illegible]0. 400 m. serii.
Ora 15.50. 3000 metri plat.
Ora 16.10. Aruncarea discului.
Ora 16.45. Prăjina.
Ora 17.10. 400 m. finala.
Ora 17.30. Triplu salt.
Ora 18.00. Aruncarea ciocanului.
Ora 18.30. 4—100 finala.

JOI LA BĂNEASA

DON BASIL A CÂŞTIGAT PREMIUL RUNCU

Lume mai multă ca de obicei eri la Băneasa. Drept este că programul constituia o atracţie, oferind câteva dispute de real interes.

Caracteristica rezultatelor este varietatea lor.

Dintre rezultatele înregistrate, se degajează cele realizate de Don Basil, Favorita II şi Nae.

Foarte semnificativă este biruinţa primului. Roibul a realizat cea mai valoroasă performanţă din cariera lui. In acest sens este suficient să amintim că a dispus uşor de Cătălin dându-i 11 kilograme.

Este indiscutabil o victorie care spune mult.

Favorita II. a fugit totuşi excelent. Nu trebue omis faptul că a dispus în premiul Moreni de cei mai buni cai de viteză dela noi.

Nae a concurat deasemenea merituos. A biruit pe un parcurs lung pentru aptitudinile lui, reuşind să birue pe rezistentul Medardus.

Au mai câştigat Doamna, Principesa, Bikette şi Florence.

REZULTATELE

Pr. Tismana: 1. Principesa 47: 2. Estoc 55½. 3. Miami 44½. Cota: 30—22; 12—13, 13—15, 12—14.

Pr. Câmpina: 1. Florence 52; 2. Leoaica 58½; 3. Overbrook 62½. Cota: 120—91; 29—21. 19—20, 16—14.

Pr. Bălcot: 1. Doamna 50; 2. Garofiţa 57½; 3. Marsala 57½.

Pr. Moreni: 1. Favorita II 53; 2. Betty 53. Cota: 20—20; 11—12, 14—17.

Pr. Buşteni: 1. Bikette 45½; 2. Mixandra II 50. 3. Lorica 47. Cota: 68—181; 21—31, 12—11, 15—14.

Pr. Runcu: Don Basil 60; 2. Cătălit 49. Cota: 24—32; 10—13; 10—14.

Pr. Ocniţa: 1. Nae 61; 2. Medardus 64. Cota: 83—127; 36—30, 74—75.

Danemarca sărbătoreşte a 70 aniversare a regelui Cristian

Copenhaga, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. anunţă:

Danemarca întreagă sărbătoreşte astăzi, Joi, a 70-a aniversare a regelui Christian.

Prin drapelele, ghirlandele şi florile ce decorează oraşele şi satele, dându-le un aspect de sărbătoare, se vede că întregul popor danez participă din toată inima la acest eveniment.

Vasele de război germane şi vasele de comerţ germane ce se afla în porturile daneze, au arborat Marele pavoaz.

PROBLEME BĂNĂŢENE

Se poate mări producţia agricolă in Banat?

Timişoara, 26 Sept.

Trăim vremuri grele, excepţional de grele, iar cele cari vor veni, se anunţă şi mai grele. Suntem ţară agricolă, neutră şi cu toate acestea pâinea s'a scumpit, iar stocurile de grâu sunt terminate. Atât guvernul, cât şi autorităţile locale, sunt îngrijorate de producţia noastră agricolă.

Banatul, care avea faima de grânar al ţării, este nevoit astăzi să importe grâu din alte regiuni. Cauzele sunt multe. Intre altele nu trebuiesc uitate rechiziţiile de animale şi braţe de muncă, cari au făcut ca multe ogoare să rămână neluorate. Trebue să avem curajul să privim realitatea în faţă. Regimul trecut avea ca soluţie miraculoasă, pentru toate problemele, amăgirea, învăluind totul în minciună. Ne aducem aminte cum oameni fără răspundere, cari ocupau situaţii înalte, aveau îndrăsneala să afirme că putem privi viitorul cu încredere, pentrucă s'a însemânţat mai mult decât anii trecuţi. Dar minciuna s'a năruit odată cu ivirea toamnei, când s'a constatat că Banatul are un deficit de 350 vagoane grâu. Ca o crudă ironie, aceiaşi oameni, cari anunţau cu seninătate belşugul ogoarelor, mai deţin încă situaţii de răspundere în provincia noastră şi azi, când ne-am trezit din mirajul amăgirii lor.

Care este explicaţia acestei situaţii? Statul nostru avea comenzi de grâu pentru statele vecine, făcute încă din anul trecut sau primăvară, când după toate evaluările, bazate pe teritoriul întreg al României, eventualele deficite de producţie se acopereau cu belşugul altor plaiuri româneşti. *Dar astăzi, când teritoriul nostru naţional s'a redus cu peste 1/3, când am pierdut recolte bogate de grâu şi porumb, mai putem menţine vechile contracte şi obligaţiuni faţă de străinătate?*

Evident că nu, dacă vrem ca populaţia să nu sufere de foamete în zilele ce vin şi în primăvară.

Dar în afară de nevoile pentru prezent, stăruie cu permanenţă grija pentru ziua de mâine, însemânţările pentru primăvară.

Guvernul a cerut, în apelul d-lui general Antonescu către plugari, o mărire a producţiei, o întindere a suprafeţelor cultivabile, o raţionalizare a producţiei, prin îmbunătăţirea calitativă şi cantitativă.

Din partea plugarilor, se va răspunde cu toată sinceritatea la acest apel al conducătorului statului, dar se pune întrebarea, dacă agricultorii au şi *mijloacele*, pentru a răspunde acestui deziderat naţional?

Să examinăm pe rând aceste condiţiuni.

Ar trebui să începem cu capitalul, dar ne rezervăm dreptul să discutăm cu alt prilej această problemă. Totuşi pentru a se vedea de câtă consideraţie se bucură creditul ţărănesc în Banat, vom arăta că nevoile regiunei sunt de cel puţin 250 milioane anual, în timp ce băncile de aici au acordat credite de abia 21 milioane. *S'a creiat o instituţie specială de credit, B. I. N. A. G.-ul, menit să ajute agricultura şi valorificarea produselor agricole, dar această instituţie în loc să ajute agricultura, a găsit că este normal să acorde un împrumut de 50 milioane, în luna August crt. firmei „Industria lânei" din Timişoara, industrie care n'are nici o legătură cu producţia agricolă, cel mult cu transformarea lânei.*

Am reprodus acest fapt, pentru a arăta de ce consideraţie se bucură creditul agricol în Banat.

Pentru o mărire a producţiei agricole, prin raţionalizarea producţiei se cere o îmbunătăţire a inventarului agricol, capitalul mort.

Se ştie că o producţie intensivă nu se poate realiza decât prin cultură intensivă, cu mijloace tehnice, moderne. Tehnicizarea agriculturei se face prin aratul cu tractoare.

Să vedem acum, care este numărul de tractoare în Banat, pentrucă din această cifră rezultă, dacă intensificarea producţiei este posibilă.

In Banat avem 748 tractoare, dintre cari 40 sunt posedate de români, iar 708 de şvabi. Raportate la numărul populaţiei stabilit de recensământul din 1930, rezultă că 510.825 români au 40 tractoare în timp ce 234.130 şvabi au 708 tractoare. In cele ce urmează se va vedea care este importanţa acestor cifre.

Prin legea de mobilizare agricolă se prevede că tractoarele, braţele şi uneltele de muncă se pot rechiziţiona, astfel ca prin ajutorul lor să se poată executa muncile agricole şi pe alte terenuri decât ale proprietarului. Astfel, în primăvară, în cadrul mobilizării agricole aceste tractoare au fost rechiziţionate, fiind puse la dispoziţia terenurilor nelucrate, proprietarii plătind o sumă fixă de camera de agricultură, pentru fiecare hectar de pământ arat. In acest mod au putut fi arate la timp, o mare parte din suprafeţele rămas nelucrate din cauza rechiziţiilor de animale.

Acum însă se va întâmpla că *agricultura bănăţeană va dispune numai de 40 tractoare, restul de 708 fiind scutite de orice rechiziţii.*

Va înţelege oricine că suprafaţa cultivabilă din Banat, nu va putea fi arată cu 40 tractoare, ştiut fiind, în ipoteza că toate rechiziţiile de animale ar fi restituite, muncile agricole nu se pot face în condiţiuni normale, deoarece acestea au pierdut din puterea de muncă.

In aceste condiţiuni se poate vorbi de o mobilizare agricolă? Noi credem că nu, mai ales că trecând la cealaltă condiţie a problemei, braţele de muncă, acestea sunt reţinute încă de nevoile apărării naţionale, astfel că agricultura *românească* din Banat, se găseşte în faţa unor greutăţi, cari vor avea repercusiuni dureroase asupra întregei economii a acestei provincii.

Dar dacă nu vom avea grâul necesar consumului, de unde şi cum se va ajunge la grâul pentru însemânţările de toamnă? Să rămânem în ipoteza că autorităţile vor reuşi să procure grâul necesar însemânţărilor, pentru terenurile cari vor putea fi lucrate cu mijloacele existente, aceste însemânţări reduse, vor putea acoperi nevoile anului viitor?

Ne-ar rămâne o singură mângâere, porumbul, care a constituit totdeauna hrana şi alimentaţia de bază a ţăranului român. Dar nici producţia lui nu este abundentă, găsindu-ne în deficit, aceasta din motivul că în Banat, cantităţile de porumb existente sunt întrebuinţate, pentru îngrăşarea porcilor, ramură agricolă foarte rentabilă.

Iată deci că agricultura bănăţeană se găseşte la greu impas. Cu toată bunăvoinţa, cu actualele mijloace de care dispune, ţărănimea bănăţeană nu poate face faţă cerinţelor de intensificare a producţiei.

Până nu este prea târziu, trebuiesc găsite modalităţile pentru îndreptarea acestei stări de lucruri, care poate aduce pe meleagurile noastre foametea, pe care toţi dorim să-o alungăm.

OCTAVIAN METEA

Sibiul are Curte de apel

Sibiu, 15 Sept.

Silinţele neobosite ale sibienilor de a-şi avea şi ei o Curte de apel se prelungesc până'n decada trecută. S'au făcut intervenţii pe lângă toate guvernele din trecut, pentru realizarea acestui deziderat. Speranţe luminoase trezise ministeriatul la justiţie al d-lui Stelian Popescu, care în vara anului 1928 s'a obosit să vină la Sibiu spre a cunoaşte la faţa locului nevoile regiunii şi posibilităţile creerii sau plasării unei Curţi de apel la Sibiu. A dispus atunci să se facă planurile pentru aşezarea eventualelor secţii şi hotărîse chiar să treacă în bugetul anului viitor sumele trebuitoare pentru Curtea de apel din Sibiu.

Toamna însă a aceluiaşi an a adus schimbarea guvernului iar speranţele atât de promiţătoare s'au întunecat. S'au trudit fără răgaz fruntaşii baroului din Sibiu sprijiniţi de intelectualitatea sibiană în acea stăruinţă, dar toate stăruinţele, toate intervenţiile au rămas fără rezultat.

A trebuit să îndurăm chinul cedării sângeroase a Clujului, a trebuit să vedem cele mai înalte instituţiuni culturale din Ardeal, împreună cu harnicii şi luminaţii lor slujitori pe drumurile de bejenie pentru ca Sibiul să-şi vadă cel puţin în mod temporar visul împlinit, anume de a avea o Curte de apel.

Da, Curtea de apel din Cluj în refugiul său dureros şi-a găsit o binevoitoare şi prietenească aşezare în Sibiu. Azi la ora 11 s'a făcut deschiderea noului an judiciar şi s'a făcut totodată constituirea secţiunilor. D. primpreşedinte al Curţii de apel, Ion Pap a adresat magistraţilor cuvinte de bun român, întărind în cei prezenţi credinţa în ceasul răsplătirii drepte şi veşnice, ceas care nu poate întârzia deoarece cu noi este Dumnezeu.

Tot azi 23 Sept. s'a prezentat la prefectura judeţului noul prefect, av. doctor Fleşeriu. Instalarea sa la prefectură s'a făcut într'un cadru sobru, promiţător de muncă rodnică.

In ajutorul elevilor refugiaţi

Donaţia d-lor inspector şcolar Gr. Magiari şi prof. N. Lungu

Din partea d-lor inspector şcolar Gr. Magiari şi profesor N. Lungu, primim următoarele:

Domnule Director,

Subsemnaţii, inspector şcolar Gr. Magiari şi profesor Nicolae Lungu, în dorinţa de a veni în ajutorul elevilor refugiaţi din teritoriile evacuate, am hotărît să le oferim gratuit un număr de 1000 (una mie) exemplare din manualele noastre de muzică aflate în depozitul ediţiuni Domniei-Voastre repartizate astfel:

310 vol. pt. refugiaţii din Basarabia.

310 vol. pt. refugiaţii din Ardeal.

190 vol. pt. refugiaţii din Bucovina.

190 vol pt. refugiaţii din Dobrogea.

Pentru ca împărţirea acestor manuale să se facă în modul cel mai potrivit, — oferindu-se, mai ales, elevilor silitori şi lipsiţi de mijloace, vă rugăm să binevoiţi a da publicităţii această donaţie a noastră, pentruca societăţile respective de ajutorare a refugiaţilor, luând cunoştinţă, să trimită câte un delegat împuternicit pentru a ridica manualele oferite dela „Editura ziarului Universul" str. Brezoianu nr. 23-25, Buc.

Manualele noastre fiind lucrate cu stricta aplicare a programei analitice, pot fi folosite de elevii refugiaţi, chiar dacă în şcoala respectivă se predă după manuale de alţi autori.

25 Sept. 1940.

Cu stimă,
Gr. Magiari
Nicolae Lungu

O strălucită misionară a cântului românesc: Stella Roman

Din vistieriile fiecărei ţări, sume masive sunt destinate în fiecare an creării de atmosferă şi nume favorabile peste hotare. Solii diplomatice costisitoare, silinţe susţinute adesea de întregi organizaţii funcţionăreşti, multiple şi complicate străduinţe, nu isbutesc totuşi, de cele mai adeseori, să aducă atâta admiraţie, atâta simpatie, atât de caldă înţelegere şi de categorică recunoaştere de însuşiri şi virtuţi, cât poate face reprezentantul prin excelenţă a sufletului şi idealurilor unui popor: artistul.

Niciodată nu-i vom sărbători îndeajuns, niciodată nu le vom putea împărtăşi întreaga recu-

STELLA ROMAN

noştinţă meritată acestor trimişi extraordinari, care reuşesc prin propriile lor puteri şi daruri să aducă cele mai vii străluciri renumelui naţiunei lor.

Nefericite rămân neamurile care n'au asemenea ambasadori, ce nu cunosc înfrângerea.

Ţara noastră şi-a îmbogăţit recent avuţia ei în această preţioasă categorie de reprezentanţi în străinătate. Un nume nou şi-a găsit de câtiva ani triumfal ecou în rândurile imensului şi exigentului public muzical italian, şi deci întreaga Italie: soprana dramatică română Stella Roman. Putem fi excepţional de mândri de această mare artistă.

Română de rasă pură, fiică a colonelului Simion Blaşiu şi nepoata avocatului Ioan Coseriu, din Alba Iulia, născută în Cluj, Stella Roman a ştiut să-şi desăvârşească la timp chemarea către arta lirică şi să găsească toată energia, toată perseverenţa, toată patima ,care cuceresc marile drepturi ale unei cariere. Prin temperament, prin voinţă, prin credinţă în artă, talentul rar şi glasul minunat al Stellei Roman a fost înălţat la acel grad de înflorire, la acea desvoltare şi înaintare care deschid calea realizărilor de adevărată artă. După studiile făcute în România cu d-na Lucia Cosma iar în Italia cu maeştri de primul ordin, marile scene ale Scallei din Milano, sau ale teatrului Reale din Roma, nenumărate alte scene de mare notorietate din Italia, Franţa, Germania, Brazilia, premiere de covârşitoare importanţă, roluri interpretate la nivelul şi alături de celebrităţile vremei ,au creat admirabilei artiste acea faimă largă şi definitivă care consacră hotărît o carieră lirică.

Astăzi, „Metropolitan Opera House" din New-York, teatrul liric de universal renume al Americei, aşteaptă spre a sărbători şi acolo, cântăreaţa română. Stella Roman a semnat unul din acele contracte destinat exclusiv numelor proeminente ale Europei şi va pleca, înfruntând toate primejdiile traversării oceanului în plin război, să exprime prin arta ei, harurile sufletului şi simţirei artistice româneşti, obţinându-le noi şi răsunătoare recunoaşteri, în depărtatele meleaguri ale Americei.

Isbânda ei va fi şi o nouă isbândă a artei româneşti. O vom urmări de aceea cu particulară bucurie şi cu urări cărora se asociază dela sine toţi aceia ce înţeleg rolul covârşitor al artistului în valorificarea neamului peste fruntarii.

R. Al.

Biserica şi Scoala

CALENDAR

Cuviosul CHIRIAC Sihastrul

A trăit pe vremea împăratului Teodosie cel Mare, adică pe la anul 380 după Christos, fiind de loc din cetatea Corintului. Tatăl lui era preot în Corint iar mama lui Evdochia era sora lui Petru, episcopul cetăţii. De mic fu pus în slujba bisericii ca citeţ, crescând astfel în frica de Dumnezeu şi în paza necurmată a rânduielilor sale spre bucuria părinţilor şi lauda tuturor celor ce-l cunoşteau.

La vârsta de 18 ani plecă la Ierusalim, unde fiind atras de viaţa singuratică a pustnicilor din pustia Iudeei, fu făcut călugăr de către sfântul Eftimie cel Mare, care văzu în tânărul Chiriac, un om cu voinţă tare şi hotărîtă, în stare să înfrunte toate ispitele trupului. In pustia Iudeei sfântul Chiriac a dus viaţa de sihastru, trăind singur, înfrânându-se aspru şi rugându-se mereu lui Dumnezeu. El n'a dat „somn ochilor şi nici genelor dormitare" până ce nu şi-a mântuit sufletul de patimi, gătindu-şi astfel trupul ca să fie „locaş al Duhului", şi făcându-se prin aceasta „oglindă strălucirilor dumnezeeşti" — precum cântă Biserica lui sfânta slujbă, când îi face pomenirea. El a înfruntat şi pe eretici, mustrându-i pentru răsvrătirea lor împotriva Bisericii, care este mama noastră a tuturor.

Pentru viaţa lui cea curată s'a învrednicit de darul minunilor, spunând mai dinainte prin descoperire dumnezeiască cele ce aveau să se întâmple.

La adânci bătrâneţe s'a săvârşit, trecând către Domnul şi fiind petrecut cu evlavie multă de cei ce au cunoscut viaţa cea minunată a sihastrului.

C. D.

PENTRU BISERICA LUI BUCUR

Apelul preotului străvechei biserici Bucur pentru repararea ei

Frate Creştine,

Ai trecut de multe ori, poate, pe lângă străvechea bisericuţă, Bucur, sau dacă n'ai trecut, ai auzit de ea. Sute de ani în această bisericuţă, Evanghelia Domnului nostru Iisus Christos s'a auzit numai la hramul bisericii.

Acum biserica îşi are preotul ei şi glas de rugăciune se înalţă lui Dumnezeu şi aici neîncetat. Dar aceasta nu este totul.

Stând în bătaia vânturilor şi ploilor, biserica Bucur s'a şubrezit. Acoperişul este spart iar pereţii s'au crăpat, astfel că trebue reparată cât mai repede.

Este drept că vremurile sunt grele şi multe guri, acum în prag de iarnă, au nevoie de hrană şi căldură dar popoarele trăiesc prin credinţă, iar al nostru a trăit şi va trăi numai prin Altarele credinţei creştine ortodoxe.

Cunoscând dragostea cu care Românii au încălzit totdeauna Altarul Domnului şi grija cu care păstrează ei ceeace li-au lăsat strămoşii, rugăm pe toţi aceia cari vor să li se pomenească

numele la bisericuţa lui Bucur Ciobanul, să trimită ajutorul lor, oricât de mic, pentru repararea ei.

Orice donaţiuni se vor trimite pe adresa: Biserica Bucur str. Radu-Vodă nr. 33 Bucureşti V.

PENTRU D. MINISTRU AL CULTELOR ŞI SFÂNTA PATRIARHIE

Intr'un ziar de dimineaţă licenţiaţii în teologie se ridică împotrivă criteriilor după care Sft. Patriarhie ocupă posturile vacante de preoţi.

Semnalăm şi noi d-lui ministru al cultelor şi Sfintei Patriarhii o altă anomalie şi anume:

Sunt în Bucureşti şi desigur şi în alte părţi *preoţi pensionari* — foşti profesori, funcţionari administrativi bisericeşti sau consilieri referenţi — cari primesc pe lângă pensii de 12.000—13.000 lei lunar, şi o treime din salariile de preoţi.

Mai mult, toţi, aceşti cucernici slujitori ai altarelor sunt şi *parohi* la bisericile respective, unde dovedesc uneori ca foşti birocraţi, lipsiţi de cultul altarului, o inerţie voită şi dăunătoare Bisericii.

Or, acest cumul de atribuţii este oprit nu numai de art. 16 din codul funcţionarilor publici, rămas încă în vigoare, dar şi de dispoziţiile unui recent decret lege al d-lui general Ioan Antonescu, Conducătorul statului român.

Credem, că fără a se lua preoţilor bătrâni şi meritoşi, care s'au dovedit adevăraţi apostoli ai credinţei, dreptul sfânt de a sluji la bisericile de care şi-au legat întreaga lor viaţă trebue însă aplicate şi măsurile legale menite să învioreze viaţa pastorală, promovându-se elementele cari pot conduce cu mai mult entuziasm *oficiile parohiale* şi viaţa religioasă a enoriei lor.

Sfânta Scriptură pentru credincioşi

Sf. Scriptură în noua traducere se găseşte la Tipografia Cărţilor Bisericeşti, str. Principatele Unite Nr. 60, Bucureşti, în următoarele condiţiuni:

Ediţia obişnuită: Broşată lei 300; legată în pânză complet lei 380; în piele şi pânză lei 500.

Ediţia de lux: Broşată lei 400; legată în pânză complet lei 480; în piele şi pânză lei 600.

O FIGURĂ ALEASĂ DIN GALERIA SLUJITORILOR ŞCOALEI

de CONSTANTIN KIRIŢESCU

Deunăzi, am fost de faţă la trista ceremonie a unei înmormântări. O biserică puţin cunoscută, dintr'o mahala depărtată, purtând un arhaic şi pitoresc nume profan: „Ceauş-Radu". Se prohodea cineva care-şi începuse cariera ca dascăl de şcoală, urcase pe culmile ierarhiei sociale, pentru ca apoi să cadă în cea mai desăvârşită uitare. Puţină lume îşi adusese aminte de cel ce pleca în călătoria cea fără întoarcere. Străluci-se cândva ca un astru de prima mărime pe catedrele a două mari şcoli, şi acum nu ştiu dacă puteai număra trei-patru dintre colegi şi şcolari asupa cărora proectase lumină din focarul unei inteligente puţin comune. Fusese o podoabă a unui mare şi puternic partid politic şi nimeni dintre cei ce-l înconjurau odinioară cu admiraţia, cu prietenia, ori cu adulaţiunile lor, nu era lângă el în ora supremă. Fusese timp de doi ani ministru şi acum, în ceasul despărţirii de viaţă, nu venise să-i aducă salutul din urmă nici ministrul în funcţiune, nici vreunul din subalternii săi, şi nici unul din scriitorii şi artiştii ce se împărtăşeră din dărnicia lui.

E trist să mori uitat de toată lumea. Poate că e un noroc să pleci din viaţă, atunci când, după vorba poetului latin, fiind puternic şi fericit, numeri mulţi amici. Pentru cei ce preţuesc deşartele parade, poate fi o satisfactie să ştii că porneşti în călătoria din urmă escortat de ecoul elogiilor — fie ele convenţionale ori ipocrite — sau chiar de săgeţile veninoase ori de pietricelele duşmanilor. Dar singurătatea şi tăcerea apasă greu. Şi Constantin Banu a avut parte la moartea sa de izolarea şi ignorarea în care se cufundase de mulţi ani. Convoiul funerar ducea dela Ceauş-Radu la Bellu rămăşiţele fizice ale unui om care de multă vreme se retrăsese din viaţa vie.

Un preot gârbov, cu rostirea rară, domoală, dar simţită, fericea soarta celui ce părăsea „marea vieţii, turburată de viforul ispitelor", spre a găsi adăpost în limanul mântuitor, „unde nu este durere, nici întristare". Şi, în colţul meu, căutam tălmăcirea aceste vieţi, asupra căreia plutea duhul celei mai dureroase drame, a uitării.

Mi-am adus aminte, printr'o asociaţie de idei, uşurată de asemănarea locului şi ceremoniei, de o împrejurare de acelaş fel. Sunt vre-o patruzeci de ani de atunci. In biserica Lucaci se slujea ceremonia funebră a profesorului D. Aug. Laurian. In numele foştilor săi colegi dela Matei-Basarab, a vorbit tânărul profesor Constantin Banu. O cuvântare de antologie. Părăsind metoda discursurilor-clişeu, cu date de stare civilă şi de carieră, Banu a făcut portretul psihologic al marelui dascăl, om cu calităţi şi potenţialuri înalte, dar nevoit să stea departe să privească zâmbind cum îi trece înainte gloata vulgară, agitată şi insolentă, preferind să rămână în umbră, drapat în ironia sa elegantă, fără un gest de supărare sau de protestare. Dacă oraţiunea funebră dela biserica Lucaciu a fost revelaţia unui talent, oamenii cu pătrundere psihică au ghicit că ceeace făcea succesul acestei evocări, era un fond sufletesc comun între artist şi model, poate o amară presimţire a soartei ce avea să-i claseze pe amândoi în aceiaşi categorie a învinşilor.

Căci Banu a fost un temperament de artist, uşor colorat de nuanta „boemei", prin consecinţă, de refractar, de om neînarmat pentru a duce lupta până la capăt, prin toate mijloacele. Lupta dârză nu-l stimula, nu-i îndoia puterile. După primele succese asigurate de frumoasele-i calităţi, se ivea oboseala, resemnarea, renunţarea. Şi ultima bătălie, cea hotărâtoare, era totdeauna pierdută.

Aceasta i-a fost soarta ca profesor, ca om de cultură, ca artist, ca om politic, aşa a fost în viaţa publică şi în cea privată.

Viaţa noastră publică a avut în Constantin Banu un om cu însuşiri de rar preţ. De o frumoasă şi simpatică prestanţă; de o cultură istorică, filosofică şi literară care deschideau largi orizonturile unei inteligenţe clare; vorbitor de mâna întâia, exprimându-se cu eleganţă în fraze calde, cu formă literară impecabilă, stăpânind deopotrivă masele populare ca şi adunările selecte; scriitor de talent, mânuind în versuri şi în proză la fel coardele duioşiei ca şi ale ironiei, era predestinat, după regulele obişnuite ale vieţii, să ajungă şi să se menţină în rândurile dintâi ale ierarhiei sociale şi să producă opere durabile.

Realitatea a fost alta. A strălucit ca profesor secundar, aducând breslei descălesti prestigiul unei figuri impunătoare, dar n'a ajuns la Universitate— după care n'a umblat — şi a părăsit corpul didactic atunci când profesoratul îi apărea mai mult ca o greutate care-l jena în ascensiunea sa. In literatură a scris pagini splendide, uneori scânteietoare de humor, dar a ţinut să rămână în umbra pseudonimatului.

In politică şi-a croit repede drumul spre rândurile dintâi. Cuvântarea lui Banu în discuţia răspunsului la Mesaj din prima Cameră întrunită, după drama răscoalelor ţărăneşti, a fost salutată ca revelaţia unei personalităţi de mare relief, a unui viitor şef. Ascensiunea la banca ministerială a venit mai târziu, după cea de a doua mare dramă istorică a neamului. Dar proba trecerii sale la ministerul cultelor şi artelor a fost fără strălucire. Şi curând după aceia, Banu s'a angajat pe panta declinului, care l-a condus la abandonul şi uitarea, pecetluite de ceremonia funebră dela Ceauş-Radu.

Ce resort intern a lipsit acestei frumoase inteligenţe şi acestui mare talent, ca să se menţină acolo unde reuşesc atâţia alţi oameni, care nici pe departe nu au însuşirile lui? Poate să fie lipsa acelei facultăţi de mlădiere, acelui dar de a face transacţii, pe care naivii îl numesc: mândrie, iar triumfătorii, prostie. Poate vor fi fost şi alte elemente necunoscute, greu de descoperit în adâncurile aşa de complicate ale sufletului omenesc.

Oricum ar fi, puţinii profesori cari şi-au adus aminte de Constantin Banu, au ascultat cu reculegere slujba de odihnă rostită la Ceauş-Radu de venerabilul preot, cu figura de mag şi cu vorba blândă şi simţită, şi au urmat cortegiul până la cea dintâi răspântie, au făcut-o din sentimentul datoriei de a aduce prin aceasta omagiul lor modest uneia din cele mai frumoase inteligente ce au împodobit vreodată, chiar pentru un timp atât de scurt, catedra şcoalei româneşti, şi cu acela al duioşiei pentru această dureroasă figură din tragedia uitării.

Structura şcoalei viitoare

de prof. IOAN NISIPEANU

D-l general I. Antonescu, conducătorul Statului român, a fixat liniile generale ale şcoalei româneşti viitoare, aşa cum o concepe domnia sa.

Cred nimerit a reveni acum asupra unei concepţii privitoare la reforma şcoalei noastre, pe care am susţinut-o de acum vreo 20 de ani şi care, după părerea mea, ar fi cea mai bună realizare: concepţia şcoalei active psihologice, încadrată de sigur în marile imperative care sunt NAŢIONALISMUL şi CREŞTINISMUL.

Orice ideologie pedagogică trebue să se întemeieze pe o concepţie generală despre lume şi viaţă, adică pe o filosofie. Din această filosofie se deduce şi teleologia şcoalei şi metodologia ei. Care trebue să fie, pentru noi Românii, această filosofie de temelie pentru şcoala noastră?

Cred că şcoala românească trebue să se întemeieze pe filosofia spiritualistă împletită cu morala creştină. *Ea trebue să recunoască în spirit suprema şi treductibila realitate specific umană şi pe el să-l cultive în cel mai mare grad posibil. Şi întâi de toate pentru hotărâtoare motive istorice naţionale. Viaţa poporului român a apărut şi s'a desvoltat în atmosfera spiritualismului creştin.*

Naţionalitatea română şi creştinismul au format dealungul veacurilor realităţi aproape identice, angajate într'o intimă armonie, aş putea zice într'o permanentă şi organică osmoză. Nici n'ar fi putut trăi poporul nostru, dacă ar fi fost sclavul unei concepţii şi atitudini pur materialiste în viaţă. Fiindcă, din punct de vedere material, viaţa românească a fost într'o neîntreruptă sdruncinare, într'un sbucium nemaipomenit, şi, dacă ar fi fost aplecată cu pasiune spre bunurile materiale, ca spre singurele şi ultimele ţeluri, ea ar fi pierit până azi, în contingentele ei atât de nefavorabile întocmirii materialiste a traiului.

Dacă a trăit, luând în piept furtunile năprasnice ce s'au deslănţuit peste pământul românesc, aceasta se datoreşte idealului spiritualist şi etic creştin, care a stăpânit-o.

Aşa în cât filosofia spiritualistă pătrunsă de morala creştină e pentru Români supremul adevăr, istoriceşte e un adevăr quasi-matematic.

*Cu această filosofie la temelie, să vedem care trebue să fie structura şcoalei noastre, începând dela gradul cel mai m